

Column Renzo van Riemsdijk (Masterenzo):

Loudness, the myth, the saga, the story. Part 2

Laat ik beginnen met de vermelding dat deze column vooral gaat over het absolute dieptepunt van wat de muziekindustrie ons sinds de industriële revolutie in de jaren '20 en '30 gebracht heeft: de loudness war.

De loudness war is niets meer en niets minder dan de door digitale technieken mogelijk gemaakte volumestrijd tussen ten onder gaande major platenmaatschappijen onderling waarbij het liedje van Pietje harder is dan het liedje van Jantje.

De A&R-manager (Artist & Repertoire, iemand van het label die een dikke vinger in de pap heeft bij het bepalen wanneer en wat een artiest uitbrengt) van Jantje's platenmaatschappij besluit dat het liedje van Jantje op zijn minst even hard moet klinken als dat van Pietje en het liefst nog ietsje harder!

Je zou zeggen dat je dan de volumeknop wat hoger zou kunnen zetten maar neen, het liedje moet harder!

Zonder al te veel uit te weiden in details ligt de oorzaak van de loudness war in een combinatie van factoren:

Allereerst is daar het internet. Door de snelle opkomst van internet en voortschrijdende downloadsnelheden worden illegale sites als Napster en The Pirate Bay steeds populairder. Cd-verkopen lopen terug en bovengenoemde A&R-managers grijpen naar destructieve middelen om de muziek van hun artiesten onder de aandacht te krijgen. Alles voor de verkoopcijfers en alles om het logge zinkende schip dat platenmaatschappij heet boven water te houden.

Het continu veranderende muzieklandschap zorgt ervoor dat met name grote maatschappijen (de majors) moeite hebben de veranderingen bij te houden. Kleine independent labels schieten als paddenstoelen uit de grond maar dat heeft helaas niet kunnen voorkomen dat de loudness war flink voet aan de grond heeft kunnen krijgen.

Het gevolg van dit alles: belachelijk slecht klinkende albums. Op het hoogtepunt van de oorlog (de jaren rond de eeuwwisseling en net daarna) was geluidskwaliteit verworden tot een ondergeschoven kindje.

Tot en met de mix klonk alles nog best goed. Toen kwam de master die onder druk van bovengenoemd schorem harder was dan je brullende schoonmoeder wiens gehoorapparaat verkeerd staat afgesteld.

Als je goed naar het laag luistert van 'Sk8er Boi' uit 2002 van de Canadese zangeres Avril Lavigne dan hoor je de rafels en randen van de beroemde hardware Waves L2 brickwall peak limiter in actie als deze dermate hard wordt ingestuurd dat niet alleen de pieken getemd worden maar ook het hele signaal in elkaar wordt gedrukt.

De term *brickwall* verraadt al dat we hier te maken kunnen hebben met een ferm stuk gereedschap waarmee serieuze schade kan worden aangericht.

Nou, als het hierbij zou blijven dan zou de business een niet bepaald gouden toekomst tegemoet zien maar niet gevreesd: volgende maand volgt de weg naar de verlossing van deze klankmatige vergissing in historisch perspectief.

Op naar de dynamiek-oorlog!

Renzo

Renzo (Masterenzo) is een Rotterdamse masteraar. Hij heeft onder meer gewerkt voor Gery Mendes (GMB), Charlie Dée en Phil Bee's Freedom. Nóg meer info over mastering is te vinden op zijn [website](#).